

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/148/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120210529
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120210529.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobkyne: W. O., D.. XX.XX.XXXX, N. Z. XX, XXX XX A., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 0227327508, z 25.4.2008 v časti [2] Zmluva o úvere bod 7 v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky Zmluvy o úvere č. 0227327508, z 25.4.2008 v časti (2) Zmluva o úvere bod 5 v rozsahu 100 %.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky Zmluvy o úvere č. 0227327508, z 25.4.2008 v časti (2) Zmluva o úvere bod 7 v rozsahu 100 %.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou podanou na tunajšom súde dňa 2.9.2020 domáhala voči žalovanému určenia neprijateľných zmluvných podmienok a primeraného finančného zadosťučinenia.

1.1 Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu - Zmluvu o úvere č. 0227327508 dňa 25.4.2008 (ďalej len „zmluva“). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 40.000,- Sk (1.327,76 eur), ktorý sa zaviazala zaplatiť v 50. mesačných splátkach vo výške 1.383,- Sk (45,91 eur). V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 24 %, RPMN vo výške 26,82 %.

1.2 Zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v časti [2] Zmluva o úvere bod 7 v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach.“ V spotrebiteľských úveroch je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto

rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská zmluva vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Navyiac, poukázala aj na nález Ústavného súdu SR, zo dňa 11.6.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018, z ktorého vyplýva, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby ma spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Poukázal na to, že táto zmluvná podmienka aj bola voči nemu použitá, keďže dňa 30.4.2014 bol vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. PV-C/0112/0199, ktorý sa mu nezachoval, resp. nebol doručený, avšak na tento bol exekučným titulom pre podanie návrhu na exekúciu - EX 1256/2015 vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 85Er/230/2015.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť.

2.1 Žalovaný okrem iného uviedol, že predmetná rozhodcovská doložka nebola dojednaná ako výlučná, nakoľko výlučnosť tejto doložky nevyplýva ani z textu čl. 2 ods. 7 zmluvy o úvere (táto uvádza len, to, že všetky spory vzniknuté zo zmluvy o úvere budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach). Navyše, podľa čl. 10.2.2. písm. b) časti II. Všeobecných obchodných podmienok žalovaného „pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu.“ Žalobkyňa teda mohla uplatňovať svoje nároky voči banke ako žalovanému buď na rozhodcovskom súde alebo na všeobecnom súde. Taktiež, podľa čl. 10.2.3 časti II. Všeobecných obchodných podmienok „ak Klient, najneskôr pri uzavretí Bankového obchodu a/alebo Zmluvy nedoručí Banke písomne oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal.“ Z uvedeného jasne vyplýva, že žalobkyňa, hoci mala právomoc všeobecného a rozhodcovského súdu danú na výber, mohla sama individuálne odmietnuť túto nevýlučnú rozhodcovskú doložku ako celok, čo však nevyužila. V tomto smere žalovaný poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.7.2018, sp. zn. 3 Cdo 80/2017, Na základe vyššie uvedeného, teda vzhľadom k tomu, že uvedená rozhodcovská doložka nebola výlučná, ako aj vzhľadom k tomu, že žalobkyňa mala možnosť výberu - teda mohla vyjadriť nesúhlas s touto rozhodcovskou doložkou, má žalovaný za to, že táto nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

3. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 28.4.2021, č.k. 8Csp/148/2020-70, určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 0227327508, z 25.4.2008 v časti (2) Zmluva o úvere bod 5 v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8. OP pre úver.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd zároveň žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v Zmluve o úvere č. 0227327508, z 25.4.2008 v časti (2) Zmluva o úvere bod 7 zamietol. Žalovaného súd zaviazal zaplatiť žalobkyni 100,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 1/3.

4. Tunajší súd doplnčacím rozsudkom z 21.5.2021, č.k. 8Csp/148/2020-80, žalobu v časti uplatneného primeraného finančného zadostučinenia prevyšujúceho sumu 100,- eur zamietol.

5. Rozsudok v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia nadobudol právoplatnosť dňa 27.5.2021. Doplnčací rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.6.2021.

6. Žalovaný v odvolaní uviedol, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná ako výlučná a že žalobca mal možnosť výberu, teda mohol vyjadriť nesúhlas s touto rozhodcovskou doložkou.

7. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením zo dňa 30.9.2021, č.k. 6CoCsp/12/2021, 6CoCsp/13/2021-121, zrušil rozsudok v spojení s doplnčacím rozsudkom č.k. 8Csp/148/2020-80, z 21. mája 2021 a to v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej

podmienky uvedenej v časti II. bod 7. zmluvy o úvere č. 0227327508 z 25. apríla 2008 a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7.1 V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie opomenul uviesť právny dôvod zamietavého výroku, teda či dôvodom na zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti týkajúcej sa neprijateľných zmluvných podmienok (ďalej len „NZZ“), bola prekážka rozsúdenej veci, alebo nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení NZZ. Čo sa týka prekážky veci rozsúdenej, dáva senát odvolacieho súdu do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo 120/2009 z 13. októbra 2009, v ktorom dovolací súd vyslovil, že prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy ak sa má v novom konaní prejednávať tá istá (totožná) vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa nové konanie týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej teda skutok bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, respektíve inak. Odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Cdo 42/2008, z 29. apríla 2008, podľa ktorého prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná v prípade, ak v novom konaní ide o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi a však novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného rozhodnutia. Odvolací súd mal za to, že v prejednáwanej veci uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nezakladá prekážku „res iudicata“, pretože nie je daná totožnosť predmetu konania, a to z dôvodu, že nárok uplatnený žalobkyňou predmetnou žalobou nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení. V exekučnom konaní sa právny nástupca žalovaného ako oprávnený domáhal proti žalobkyni ako povinnej vymoženiu 1.219,29 eur s prísl. keďže povinná nesplatila poskytnutý úver riadne a včas. V tomto (novom) konaní je skutkovým tvrdením žalobkyne, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - rozhodcovskú doložku, ktorá nebola individuálne dojednaná, pričom bola súčasťou všeobecných obchodných podmienok vopred pripravených žalovanou, obsah ktorých žalobkyňa nijako nemohla ovplyvniť, ak chcela úver získať. Teda exekučné konanie nebráni určeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Rovnako uvedené platí aj vtedy ak žalobca uplatní svoj nárok žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, keďže sa pri neprijateľných zmluvných podmienkach nejedná o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona (rozhodnutie NSSR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019).

7.2 Odvolací ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval pri rozhodovaní o trovách konania v intenciách ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia síce sám uvádza, že žalobkyňa podala žalobu ohľadne troch samostatných nárokov, avšak túto skutočnosť pri rozhodovaní o nároku na trovy konania už následne súd nezohľadňoval. V prípade ak žalobca podá žalobu ohľadne viacerých samostatných nárokov, nie je objektívne možné zistiť v akom pomere je úspech a neúspech sporovej strany, keďže takéto plnenia sú navzájom nezapočítateľné. V takom prípade je správne priznávať trovy konania vo vzťahu ku každému nároku osobitne. O uvedenom svedčia aj rozhodnutia citované žalobkyňou v podanom odvolaní a to najmä rozhodnutia NSSR sp. zn. 3MCdo/11/2011 z 11.10.2012, 3MCdo/25/2012 z 04.04.2013, ÚSČR sp. zn. I. ÚS/1081/2017 z 09.10.2017, II. ÚS/3070/2014 z 17.01.2017. V ďalšom konaní súd prizná trovy vo vzťahu ku každému nároku osobitne.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami (zmluva o úvere; uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 19.5.2020, č.k. 85Er/230/2015-31; uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 20.8.2020, č.k. 85Er/230/2015-38; obchodné podmienky pre úver; výzva na zaplatenie úveru s prísl.), pričom zistil tento skutkový stav:

8.1 Žalobkyňa ako fyzická osoba - spotrebiteľ uzatvorila so žalovaným dňa 25.4.2008 Zmluvu o úvere č. 0227327508, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 40.000,- Sk s úrokovou sadzbou vo výške 24 % a výškou mesačnej splátky v sume 1.383,- Sk, dátumom prvej splátky 25.5.2008, termínom splatnosti ďalších splátok vždy k 25. dňu v mesiaci, termínom konečnej splatnosti úveru 25.6.2012, počtom splátok 50 a celkovou výškou nákladov v sume 23.642,25 Sk. RPMN bola uvedená vo výške 26,82 %.

8.2 V časti [2] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia v bode [7] sa drobným písmom uvádza: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach

8.3 Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 19.5.2020, č.k. 85Er/230/2015-31, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Michala Brožinu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie Ex 1256/2015 zo dňa 26.04.2015, doručenú Okresnému súdu Prešov dňa 6.5.2015. Z uvedeného rozhodnutia súd zistil, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe zmluvy o úvere č. 0227327508. Následne Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 20.08.2020 exekučné konanie zastavil.

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky

súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Z ustanovenia § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, a teda neplatná.

10. Posudzovaný právny vzťah je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaný bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitných právnych predpisov - zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a všeobecného právneho predpisu - Občianskeho zákonníka.

11. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

12. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí, sp.zn. C-473/00, potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

13. Ohľadom existencie naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a aktívnej legitímácie žalobcu, súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Taktiež z rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 6Ndc/20/2016 z 23.1.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. Rovnako možno neprijateľnú zmluvnú podmienku určiť aj po zániku záväzkového právneho vzťahu, keďže sa pri neprijateľných zmluvných podmienkach nejedná o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019).

14. Z obsahu spisu je nepochybné, že v danom prípade ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, z ktorej vyplýva, že všetky spory medzi zmluvnými stranami budú rozhodované v súlade rozhodcovskou doložkou uvedenou v časti 2 bod 7 zmluvy o úvere. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), takže aj v predmetnej veci v celom rozsahu je súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok v časti rozhodcovskej doložky opodstatnená. Vopred pripravená zmluvná podmienka predmetnej zmluvy o úvere, ktorú nemožno meniť individuálnym dojednaním svedčí o tom, že žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala vôľu, ale ani možnosť si rozhodcovskú doložku dojednať individuálne. Ak má byť rozhodcovská doložka právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo konkrétna voľba znamená. Kritériom

pre záver, že nejde o individuálne dojednanú rozhodcovskú doložku je nepochybne forma uzavretej zmluvy, t.j. skutočnosť, že rozhodcovská doložka bola súčasťou všeobecných obchodných podmienok. Takúto rozhodcovskú doložku nemožno v žiadnom prípade považovať za individuálne dojednanú, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, a preto súd žalobe v uvedenej časti vyhovel.

15. Súd navyše dodáva, že predmetná zmluvná podmienka už bola v minulosti vyhlásená za neprijateľnú (viď rozsudok Okresného súdu Prešov z 3.12.2019, sp. zn. 10Csp/186/2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9.6.2020, sp. zn. 15CoCsp/9/2020; rozsudok Okresného súdu Prešov z 21.2.2018, sp. zn. 24C/182/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 4.10.2018, sp. zn. 19Co/88/2018).

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci v prípade primeraného finančného zadosťučinenia. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Na základe uvedeného súd teda priznal žalobkyni, ktorá bola úspešná v konaní o určenie dvoch neprijateľných zmluvných podmienok, ako aj v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.